

Rukola kasvatamise nipid

KAJA KURG

Võõr-liivsiinepi, rahvasuus püsi- või metsiku rukola lõhestunud lehed meenutavad võilillelehti. Kauneid lehti on tore kasutada toidu garneerimiseks.

Kui mõni aasta tagasi avastasid müügil püsikrukola seemne, rõõmustasid väga: nüüd ei pea ma oma lemmik-maitsetaime enam igal kevadel külvama. Kahjuks pole mul enamik taimi üle paari talve vastu pidanud. Milles viga?

Vastab Tamme talu ürdikasvataja
HELI VIEDEHOF

Minugi ürdiaias elasid tänavuse talve üle vaid pooled taimed. Eelmisel kevadel pärast ränka talve tundus, et lausa kõik on hukunud, aga osa siiski taastus.

Arvan, et ilmselt ei sobi püsikrukolale, mille ametlik nimi on võõr-liivsiinep (*Diplotaxis tenuifolia*), paksu lumikatte all haudumine. Maapind pole ju viimastel talvedel korralikult külmunud. Küllap samal põhjusel hävis üle-eelmise talve tõttu täielikult ka minu naistenõgese istandik.

Olen pannud tähele, et kasvuhoo- nes annab püsikrukola paremat saaki, seda saab ka märksa varem.

Ühel Sperli firma seemnepakendil oli lausa märged, et kasvatada kasvuhoo- nes. Õues on tavaliselt suve teisel poolel taimi kahjustanud maakir-

bud, kasvuhoo- nes ei ole ma seda märganud. Kasvuhoo- ne taimedelt olen saanud ilusaid lehti veel novembri lõpuski.

Taimi tuleb tagasi lõigata, siis on lehesaak suurem. Tasub teada, et mida kõrgemaks rukola kasvab, seda väiksemaks jäävad lehed.

Kasta tuleb rukolat korralikult, väetanud ma teda ei ole.

Seemnete saamiseks laske öitsema minna ainult mõni taim, ilmselt piisab isegi vaid mõnest võrrest, sest seemneid tuleb massiliselt. Kasvuhoo- nes las pudistab taim need ise maha. Kevadel tärkab rukola hästi vara, just siis, kui on tekkinud hirmus isu rohelise järele.

Olen märganud, et isekülvist kasvanud taimed annavad isegi varem ja rohkem lehti kui need, mille juured sügisel mulda jäid.

Kuna rukola saab enda ise paljundamisega suurepäraselt hakkama ning noortel taimedel on ilusamad ja suuremad lehed kui vanadel, siis jätkegi talle kasvuhoo- nes või peenral väike nurgake, kus ta end ise külvates püsivalt olla saab. Pakun, et püsikrukola ongi lühiealine püsik, mis vajab tihhti uuendamist.

UUDIS

Jalutuskäik ürdiaias

Hea võimalus maitse- ja ravim- taimi paremini tundma õppida on laupäeval, 11. juunil, kui Tamme talu ürdiaias Audru vallas Malda külas on lahtiste uste päev. Oodatud on kõik ürdihuvilised. Kell 11, 13 ja 15 saab aias jalutada koos perenaise Heli Viedehofiga ja temalt kõike küsida. Kaasa saab osta ürdisoolasid ja talutoo- teid: ürdisoolasid, vürtsmoose, teesegusid jne. Lähem info www.tammetalu.eu või tel 5625 3075.

Mina muide enam üheaastast rukolat – selle ametlik nimi on põld-võõrkapsas (*Eruca vesicaria*) – ei kasvatagi, sest püsikrukola on hulga ägedama, vängema maitsega.

Olen sellest mõrkjas-sinepisest maitsest lausa sõltuvusse jäänud ja kasutan suvel igal võimalusel.

Ühel suvel kasvas püsikrukola koos suvelilledega köögiterrassil kastis, kust teda oli eriti hea võileivale või salatisse näpistada.